

מהתורה הן או לא.

ולדברי רב אחא בר אהבה, יש ללמוד מסוגיתנו, שכל המעלות [=חילוקי קדושה] **האמורות במסכת כלים, כולן מהתורה הם, הלכה למשה מסיני, שהרי מדין תורה, אין צריך לפרוש בשעת הקטרה אלא מההיכל עצמו, שנאמר "וְכָל אֶדָם לֹא יִהְיֶה בְּאֵהָל מוֹעֵד", והפרישה מבין האולם ולמזבח גזרת חכמים היא.**

ומעתה, אם מדין תורה העזרה עצמה חלוקה, ובין האולם ולמזבח נידון לעצמו, מובן מדוע רק עליו גזרו, ולא על חלקים נוספים של עזרה, כי די בגזרה על המקום הסמוך להיכל ולא להוסיף גזירות על גזירות גם במקום מרוחק ממנו.

אבל אם כל העזרה דינה שווה, מאחר שגזרו חכמים להוסיף על הפרישה מההיכל פרישה בעזרה, למה חילקו בדבר, וגזרו רק בין האולם ולמזבח, היה להם לגזור על כל העזרה.

ודחו דבריו, ואמרו, שאף אם מדין תורה כל העזרה דינה שווה, עדיין יש טעם לגזור על פרישה רק בין האולם ולמזבח ולא בכל העזרה, והוא, כי העומד בין האולם ולמזבח, מאחר שאין הפסק בינו לבין ההיכל, יש לחוש שאם יעמוד שם, יטעה ויכנס להיכל, ויעבור באיסור תורה, אבל העומד מוחץ למקום הזה, יש הפסק בינו לבין ההיכל על ידי המזבח, ואין לחוש שבטעות יכנס להיכל בשעת הקטרה.

קדושת אולם

נתבאר, שמדין תורה, בשעת הקטרה יש לכל אדם לפרוש מההיכל, וחכמים גזרו, שבשעת הקטרה שבהיכל, יפרשו הכל גם מבין האולם ולמזבח.

ורבא רצה ללמוד מכאן, שקדושת האולם שווה לקדושת ההיכל, ולכן, כשבאו להוסיף על פרישת היכל שאמרה תורה, הוסיפו את בין האולם ולמזבח, אבל האולם עצמו, הוא בכלל פרישת היכל שמהתורה.

אולם דחו זאת, ואמרו, שבאמת קדושת אולם אינה כקדושת היכל, אבל היא שווה לקדושה שבין האולם ולמזבח, שכל המקום שמההיכל ועד המזבח, שבו האולם, והמקום הפנוי שבינו למזבח, קדושתו שווה, ולפיכך, כשבאו להוסיף על הפרישה של ההיכל, שהיא מהתורה, הוסיפו את כל המקום הסמוך להיכל שהוא מפתח ההיכל ועד המזבח, ובכלל זה האולם, ובין האולם ולמזבח.